

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/143/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711207455
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:3711207455.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobkyne: F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K. G., N. XXXX/XX, právne zastúpenej, JUDr. Jánom Súkeníkom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Stred 60/55 proti žalovanému: V. K., nar. X.X.XXXX, bytom N. J. I., K.H. X, právne zastúpenom JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 87, o zaplatenie 15 000,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 15 000,- eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 3.8.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobkyne pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 900,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 5 504,83 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie čo do zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15 000,- Eur za obdobie od 2.6.2011 do 2.8.2011 z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

Žalobným návrhom podaným na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 4.7.2011 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanému zaplatiť istinu 15 000,- eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 2.6.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobnom návrhu uviedla, že dňa 1.2.2010 vykonala na účet vedený v peňažnom ústave OTP Banka Slovensko pobočka Považská Bystrica vklad vo výške 15 000,- eur. Z jej strany sa pritom jednalo o chybnú platbu t.j. platbu nesprávnej osobe, keďže finančné prostriedky mali byť zložené na iný účet. Listom zo dňa 19.8.2010 preto požiadala banku o vrátenie uvedenej platby. Dňa 19.8.2010 požiadala banku o oznámenie údajov majiteľa účtu, ktorý disponuje jej finančnými prostriedkami. Banka jej listom zo dňa 6.4.2011 oznámila, že príjemca uvedených finančných prostriedkov očakával a nesúhlasí s ich vrátením a boli jej oznámené údaje o majiteľovi účtu. Z toho dôvodu vyzvala žalovaného dňa 3.5.2011 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 15 000,- eur. Výzvu žalovaný neprevzal.

Na základe žalobného návrhu a žalobkyňou predložených listinných dôkazov Okresný súd Považská Bystrica vydal pod č. 5Ro/139/2011-16 dňa 26.7.2011 platobný rozkaz, ktorým návrhu v celom, rozsahu vyhovel. V zákonnej lehote bol proti platobnému rozkazu podaný žalovaným odpor. V odpore žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobkyne o mylnej platbe na jeho účet je nepravdivé. Finančné prostriedky vo výške 15 000,- eur, ktoré boli zložené na jeho účet očakával. Zo strany žalobkyne nešlo preto o chybnú platbu, ale úkon, ktorým mala byť splnená časť jeho pohľadávky.

O návrhu žalobkyne rozhodol tunajší súd rozsudkom sp. zn. 9C/153/2011-89 zo dňa 13.6.2012 tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovel. Rozsudok bol zrušený rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/196/2012-116 zo dňa 31.5.2013 a vec vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V zmysle

záverov rozhodnutia odvolacieho súdu, tunajší súd doplnil dokazovanie vo veci najmä na preukázanie aktívnej legitímácie žalobkyne, existencie splatného záväzku Y. O. voči žalovanému, dohody žalobkyne s Y. O..

Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že suma 15.000,- eur, ktorá ňou bola poukázaná na účet žalovaného, bola poukázaná omylom. Z jej strany šlo o chybu pri vypisovaní príkazu v banke. Finančné prostriedky v uvedenej výške boli jej finančnými prostriedkami, ktoré vybrala z účtu v inej banke a tieto mienila vložiť na svoj účet v OTP banke, kde má hypotekárny úver za účelom čiastočného splnenia úveru. Až následne po určitej dobe dostala od banky informáciu o výške dlhu úveru a na základe toho začala s bankou komunikovať. Bankou jej boli oznámené údaje príjemcu jej finančných prostriedkov. Žalovaného nepozná, osobne sa nikdy nestretli, neboli nikdy v telefonickom kontakte. Ďalej uviedla, že dňa 4.1.2010 vložila do spoločnosti R. sumu 15.000,- eur, ktorú mala zo svojej podnikateľskej činnosti, ktorú vykonávala na základe živnostenského oprávnenia, pričom za rok 2009 vykázala z podnikania zisk 20.000,- eur. Peniaze do spoločnosti vložila so zámerom otvorenia novej predajne s oblečením. Napokon k uskutočneniu tohto zámeru nedošlo a preto dňa 1. 2. 2010 jej spoločnosť R. vrátila späť finančnú výpomoc. Do spoločnosti nebol vložený žiaden finančný obnos zo strany tretej osoby. Pred 1.2.2010 nepožiadala banku písomne o povolenie uhradiť mimoriadnu splátku na splatenie úveru preto, že na základe oznámenia jej poradkyne mala mať na účte väčšiu sumu finančných prostriedkov, kedy by sa vyžiadala konečná zostatková suma úveru, z ktorej by sa vypočítalo percento za mimoriadnu splátku a túto by mohla uhradiť. Sumu 15.000,- eur na účet vkladala osobne v banke, čísla jej účtov, či už osobného alebo úverového nevedela a nevedela sa vyjadriť, z akého dokladu som vypisovala číslo účtu pri vklade hotovosti v banke. Číslo účtu žalovaného nikdy nemala k dispozícii. Nevie, ako došlo k tomu, že vypísala číslo účtu žalovaného v čase, keď chcela finančné prostriedky poukázať na svoj úverový účet. S Y. O. bola len v obchodnom kontakte a týkalo sa to jej podnikateľskej činnosti ako fyzickej osoby na základe živnostenského oprávnenia. Naposledy s ním bola v kontakte koncom roku 2009. Voči menovanému nemá žiaden dlh a ani na svoju osobu neprevzala žiaden dlh menovaného. Pokiaľ aj bola v obchodnom vzťahu s Y. O., nikdy pred ňou nespomenul meno žalovaného. Údaje o žalovanom sa dozvedela prvýkrát až z oznámenia banky.

Žalovaný vo svojej účastníckej výpovedi uviedol, že je vlastníkom rodinného domu v Spišskej Novej Vsi na W. K. Č.. X. Tento dom mal záujem predáť. V mesiaci august 2009 ho oslovil Y. O. s tým, že má záujem o kúpu rodinného domu. Keďže menovaný nemal hotovosť na vyplatenie kúpnej ceny, bola medzi nimi uzavretá nájomná zmluva. Dňa 26. 10. 2009 uzavrel s menovaným zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, podľa ktorej polovica dohodnutej kúpnej ceny mala byť ním zaplatená do 21. 1. 2010 a druhá polovica kúpnej ceny do 31. 8.2010. V tejto zmluve bola dohodnutá aj zmluvná pokuta vo výške 10.000,- eur v prípade, že kúpna cena nebude zaplatená v stanovenom termíne. Y. O. nezaplatil do prvého dohodnutého termínu polovicu kúpnej ceny a nezaplatil ani nájomné za mesiace november a december 2009. Preto žiadal, aby mu zaplatil ďalšie nájomné vopred až do 31. 8. 2010. Toto nájomné predstavovalo sumu 5.000,- eur a jednalo sa o nájomné za obdobie mesiacov november 2009 až august 2010. Od Y. O. mal následne telefonát s tým, že dohodnutú sumu mu nemôže odovzdať osobne, ale že sumu 15.000,- eur posielal na účet a že túto sumu mu posielal od kolegu. Neuviedol, či sa jedná o ženu, alebo o muža. Následne na účet mu bola pripísaná suma 15.000,- eur. Po určitom období mu bola doručená výzva z banky na vrátenie týchto peňazí. Žalobkyňa osobne nepozná, nie je s ňou v žiadnom právnom vzťahu. Nikdy neboli medzi nimi uzavreté žiadne zmluvy, nemali voči sebe žiadne pohľadávky, či záväzky. Osobne nedával nikomu písomný súhlas na to, aby mu plnil za Y. O. jeho dlh, taktiež mu nebola predložená žiadna písomná dohoda alebo zmluva medzi Y. O. a treťou osobou, že táto osoba za neho uhradí pohľadávku voči Y. O.. Následne uviedol, že suma 15 000,- eur, ktorú mu mal zaplatiť Y. O. predstavovala 10 000,- eur zmluvnú pokutu a 5 000,- eur nájomné. Pri podpise nájomnej zmluvy menovaný zaplatil nájomné 800,- eur za september 2009 v hotovosti. V októbri 2009 zaplatil sumu 500,- eur a za tento mesiac ostal dlh 300,- eur. Za ďalšie mesiace už nájom neuhradzal, preto sa dohodli, že zaplatí nájomné do konca augusta 2010. Na to reagoval tak, že mu telefonicky oznámil, že mu posielal 15 000,-eur. Celkove dlh na nájomnom do konca mesiaca august 2010 predstavoval sumu 8 300,- eur, pričom v marci 2010 zaplatil ešte sumu 1 500,- eur a v apríli 2010 sumu 1 800,- eur, čím bolo nájomné z jeho strany vyrovnané. Nájomné malo byť platené na číslo jeho účtu, ktoré oznámil SMS po uzavretí nájomných zmlúv. Platba od Y. O. uhradená ako záloha na kúpnu cenu za nehnuteľnosť nebola z jeho strany započítaná na zmluvnú pokutu v zmysle zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 26. 10. 2009 lebo tak chcel menovaný. Pri spisovaní druhej kúpnej zmluvy sa už nevracali k prvej zmluve o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy. Podľa tejto zmluvy kúpna cena v sume 220 000,- eur mala byť vyplatená do

30. 11. 2010. Z tejto kúpnej ceny nebola uhradená žiadna splátka. Y. O. užíval jeho nehnuteľnosť od septembra 2009 a on resp. jeho manželka užívala dom do decembra 2010. Celkove mu bola uhradená zo strany Y. O. suma 29 600,- eur vrátane sumy 15 000,- eur zaslanej žalobkyňou.

Svedok Y. O.Á. uviedol, že od žalovaného mal menovaného v nájme nehnuteľnosť a to na základe nájomnej zmluvy zo septembra 2009. Nehnuteľnosť užíval do konca mesiaca marec 2011. Nájomné vo výške 300,- eur mesačne a energie v uvedenom období uhrádzal pravidelne, nájomné platil v hotovosti k rukám žalovaného, energie na základe šekov, ktoré mu žalovaný odovzdal. Pri platení nájomného si nevystavovali navzájom písomné potvrdenia. Mal záujem o kúpu prenajatej nehnuteľnosti, medzi ním a žalovaným boli uzatvorené dve kúpne zmluvy. Druhá zmluva bola uzatvorená z dôvodu, že prvej bola uvedená konkrétna doba, v ktorej sa mu nepodarilo dať zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov. Na základe oboch kúpnych zmlúv zaplatil žalovanému celkove sumu 30 000,- eur a to 10 000,- eur ako zálohu na kúpnu cenu v hotovosti pri podpise Nájomnej zmluvy, ďalších 10 000,- eur v hotovosti asi 3-4 dni pred podpisom Notárskej zápisnice, čo bolo aj uvedené v notárskej zápisnici a ďalších 10 000,- eur mu zaplatil priamo na účet. Poslednú uvádzanú sumu 10 000,- Eur som zaplatil na účet žalovaného v októbri 2009 a jednalo sa taktiež o zálohu na kúpnu cenu. Po ukončení nájmu nehnuteľností žalovaným nebol vyzývaný na úhradu žiadnych nedoplatkov pokiaľ sa týka nájomnej zmluvy ani kúpnych zmlúv. So žalobkyňou nikdy nebol v žiadnom obchodnom vzťahu, nikdy spoločne nepodnikali. Žalobkyňa voči nemu nikdy nemala žiaden dlh a to ani ako podnikateľka ani ako majiteľka obchodnej spoločnosti, či občan. Nikdy žalobkyňu nežiadal, aby za neho uhradila nejaké dlhy resp. záväzky. V januári 2010 býval v prenajatej nehnuteľnosti žalovaného, zdržiaval sa v Spišskej Novej Vsi, bol so žalovaným v osobnom kontakte v tomto období takmer každý mesiac. Voči žalovanému nemá v súčasnej dobe žiaden dlh a to ani na základe nájomnej zmluvy, kúpnych zmlúv, ani na základe iných skutočností. Taktiež v januári 2010 voči žalovanému nemal žiadne podližnosti. Do nehnuteľnosti žalovaného v čase trvania nájomného vzťahu investoval niekoľko tisíc eur. Doposiaľ tieto investície medzi ním a žalovaným neboli žiadnym spôsobom vyporiadané. Zmluvná pokuta uvedená v odseku 8 na strane 3 zmluvy o budúcej kúpnej zmluve bola ním uhradená, keďže dovtedy žalovanému uhradil trikrát po 10 000,- eur. To, či zmluvne bolo dohodnuté započítanie predmetnej zmluvnej pokuty nevedel.

Svedok JUDr. L. Q. uviedol k uzavretiu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve z 26.10.2009, že jej predmetom bol dom vo vlastníctve žalovaného. Ten mu oznámil podmienky uzavretia zmluvy, ktoré boli obsiahnuté v písomnom jej vyhotovení. V zmluve boli dojednania o zaplatení zálohy zo strany kupujúcich na základe vyhlásenia zmluvných strán. Následne po určitej dobe ho kontaktoval žalovaný, ktorý sa pýtal, ako má riešiť situáciu kedy nedošlo k úhrade kúpnej ceny. Žalovaný mu uviedol, že Y. O. má stále záujem kúpiť jeho nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom zmluvy, že sú navzájom v kontakte. Žalovaný ho kontaktoval aj s tým, či je možné, aby prijal zmluvnú pokutu zaslanú inou osobou než Y. O.. Po určitej dobe došiel za ním spoločne s Y. O. a požiadali ho o uzavretie novej kúpnej zmluvy na tú istú nehnuteľnosť. Obaja zhodne prehlásili, že všetky záväzky zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluve si vyporiadali a vychádzajú od nuly. Následne bola uzatvorená riadna kúpna zmluva.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to pokladničným dokladom z 1.2.2010, dokladmi o výbere v hotovosti z 1.2.2010, žiadosťou o vrátenie platby, výpisom z obchodného registra, žiadosťami o vydanie bezdôvodného obohatenia, nájomnými zmluvami, zmluvou o budúcej kúpnej zmluve, kúpnu zmluvou, príjmovými a výdavkovým pokladničným dokladom, oznámením otpbanky, zmluvou o hypotekárnom úvere, prehlásením, výpismi z účtu, výpisom zo živnostenského registra, daňovým priznaním, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Ro/9/2013 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 1.2.2010 o 13.23 hod. žalobkyňa v peňažnom ústave OTP Banka Slovensko, pobočka Považská Bystrica vykonala vklad sumy 15 000,- eur na účet číslo XXXXXXXX/5200. Podľa vyjadrenia žalobkyne uvedenú sumu v ten istý deň vybrala z iného účtu. Podľa dokladov, ktoré žalobkyňa predložila, dňa 1.2.2010 o 12.46 hod. vykonala výber sumy 10 000,- eur z účtu číslo XXXXXXXXXX spoločnosti R., s.r.o. a v ten istý deň o 13.19 hod. z toho istého účtu vybrala sumu 5 000,- eur. V čase výberu uvedených finančných prostriedkov bola žalobkyňa jedinou spoločníčkou a konateľkou uvedenej spoločnosti so sídlom v Spišskej Novej Vsi, F.. H. XX. Uvedené finančné prostriedky, podľa vyjadrenia žalobkyne, mala v úmysle vložiť na svoj úverový účet v OTP Banke Slovensko číslo XXXXXXXX/5200. Podľa vyjadrenia žalobkyne číslo účtu žalovaného nemala k dispozícii, došlo z jej strany k omylu, v tomto období mala viacero problémov, ktoré nekonkretizovala.

Listom zo dňa 19.8.2010 žalobkyňa požiadala peňažný ústav o vrátenie chybných platieb vo výške 15 000,- eur, ktorú vykonala dňa 1.2.2010 s tým, že finančné prostriedky mali byť zložené na iný účet. Uvedenú sumu žiadala vrátiť na číslo účtu XXXXXXXX/5200. Opätovne vyzvala peňažný ústav na vrátenie platby dňa 9.3.2011 s odôvodnením, že šlo o platbu zaslanú nesprávnej osobe. Na základe tohto listu banka oznámila, že majiteľ účtu peňažné prostriedky zasielané žalobkyňou očakával a nesúhlasí s ich vrátením. Zároveň žalobkyni bolo oznámené, že majiteľom účtu, na ktorý dňa 1.2.2010 poukázala finančné prostriedky je žalovaný.

Na základe Zmluvy o hypotekárnom úvere zo dňa 26.8.2004 bol OTP Bankou žalobkyni poskytnutý úver s lehotou splatnosti 10 rokov. Podľa článku IV. bod 7. dlžník so súhlasom banky môže splatiť úver alebo jeho časť aj pred dohodnutou dobou. Dlžník môže požiadať o realizáciu mimoriadnej resp. predčasnej splátky písomne, najneskôr 15 dní vopred. Podľa oznámenia OTP Banky zostatok hypotekárneho úveru poskytnutého bankou žalobkyni ku dňu 1.2.2010 predstavoval vrátane úrokov a poplatkov sumu 11 362,98 eur. Žalobkyňa je jedinou dlžníčkou na úvere a mala oprávnenie podať žiadosť o predčasné splatenie resp. mimoriadnu splátku úveru. Žiadna mimoriadna splátka vo výške 15 000,- eur z jej strany realizovaná nebola. Ak by žalobkyňa požiadala o mimoriadnu splátku finančné prostriedky mala mať na svojom bežnom účte číslo XXXXXXXX/5200. Žalobkyňa uviedla, že písomnú žiadosť o mimoriadnu splátku na úhradu jej hypotekárneho úveru do 1.2.2010 nepodávala, toto mienila urobiť až potom, čo bude mať finančné prostriedky na svojom účte.

Žalobkyňa bola jedinou konateľkou a spoločníčkou spoločnosti R., s.r.o. so sídlom v Spišskej Novej Vsi od 22.4.2008 do 20.5.2011. Súdu predložila kópie príjmových a výdavkových dokladov zo dňa 4.1.2010 a dňa 1.2.2010. Podľa dokladov zo dňa 4.1.2010 žalobkyňa ako fyzická osoba (na dokladoch je uvedené rodné číslo žalobkyne) poskytla spoločnosti R. s.r.o. sumu 15 000,- eur ako finančnú výpomoc. Podľa dokladov zo dňa 1.2.2010 uvedená spoločnosť sumu 15 000,- eur vyplatila späť žalobkyni, pričom na dokladoch je ako účel uvedené vrátenie finančnej výpomoci. Od 21.5.2011 je konateľkou a spoločníčkou uvedenej spoločnosti N. S.. Súdom bola terajšia konateľka vyzvaná na predloženie účtovných dokladov spoločnosti za obdobie rokov 2008 až 2010. Podľa jej odpovede nemala a nemá prístup k účtovným dokladom firmy R. s.r.o. za uvedené obdobie a preto tieto nemôže predložiť. Napriek uvedenému oznámeniu žalobkyňa zotrvala na svojom tvrdení, že uvedené účtovné doklady menovanej odovzdala, avšak nebol o tom spísaný žiaden záznam. Podľa daňových priznaní a výkazov spoločnosti R. za rok 2008 výsledok hospodárenia uvedenej spoločnosti predstavoval sumu 3 274,- eur, za rok 2009 sumu výsledok hospodárenia vo výkaze ziskov a strát nebol uvedený a výkazy za rok 2010 daňovému úradu predložené neboli.

V období od 20.2.2001 do 23.5.2013 bola žalobkyňa držiteľkou živnostenského oprávnenia. Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2009 základ dane žalobkyne z podnikania predstavoval sumu 21 058,26 eur a za rok 2010 sumu 2 000,- eur. Z podnikania žalobkyne na základe živnostenského oprávnenia, podľa jej vyjadrenia, pochádzali finančné prostriedky, ktoré najprv poukázala ako finančnú výpomoc spoločnosti R. a následne ktoré chcela poukázať na svoj osobný účet za účelom úhrady mimoriadnej splátky úveru.

Z nájomných zmlúv predložených žalovaným a uzatvorených dňa 5.9.2009 medzi žalovaným ako prenajímateľom a Y. O. ako nájomcom bolo zistené, že v oboch zmluvách predmetom nájmu bol rodinný dom súpisné číslo 1424 s príslušenstvom a parcelami č. XXX, XXX/2 a XXX/2 katastrálne územie Spišská Nová Ves a obe boli uzatvorené na dobu určitú od 11.9.2009 do 31.8.2010. Podľa jednej z týchto zmlúv sa zmluvné strany dohodli na nájomnom vo výške 500,- eur a podľa druhej na nájomnom 300,- eur, ktoré malo byť zaplatené k 11.9.2009 štvrťmesačnou zálohou vopred v hotovosti. Prvá zo zmlúv, v ktorej bolo dohodnuté nájomné vo výške 500,- eur bola žalovaným predložená bez podpisu nájomcu a podľa vyjadrenia žalovaného nie je Y. O. podpísaný ani originál tejto zmluvy. Nájomca je podpísaný len na zmluve s dohodnutým nájomným vo výške 300,- eur mesačne. Svedok Y. O. poukázal na to, že so žalovaným uzavrel len jednu nájomnú zmluvu a to s dohodnutým nájomným vo výške 300,- eur mesačne.

Zároveň žalovaný predložil Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, ktorá bola uzatvorená medzi tými istými zmluvnými stranami a to žalovaným ako budúcim predávajúcim a Y. O. ako budúcim kupujúcim a týkala sa tých istých nehnuteľností ako uvedené nájomné zmluvy. Zmluva bola uzatvorená dňa 26.10.2009 formou notárskej zápisnice. Kúpna cena podľa článku 3. zmluvy bola dohodnutá zmluvnými stranami vo výške 220 000,- eur. Časť tejto kúpnej ceny vo výške 10 000,- eur bola zaplatená pred podpisom

zmluvy v hotovosti do rúk predávajúceho, časť vo výške 110 000,- eur mala byť vyplatená do 20.1.2010 a časť vo výške 100 000,- eur v lehote do 31.8.2010. Zmluvné strany sa dohodli na zmluvnej pokute vo výške 10 000,- eur v prípade, že zostatok kúpnej ceny vo výške 210 000,- eur nebude uhradený do 31.8.2010 s tým, že predávajúci je oprávnený započítať zmluvnú pokutu jednostranným úkonom voči zálohe poskytnutej kupujúcimi. Podľa článku 4. zmluvy zmluvné strany sa dohodli na zmluvnej pokute vo výške 10 000,- eur v prospech budúceho predávajúceho v prípade nezaplatenia dohodnutej kúpnej ceny do 20.1.2010.

Dňa 3.6.2010 bola medzi žalovaným ako predávajúcim a Y. O. ako kupujúcim uzavretá kúpna zmluva týkajúca sa opäť tých istých nehnuteľností ako nájomné zmluvy a zmluva o budúcej kúpnej zmluve. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene za nehnuteľnosti vo výške 220 000,- eur, ktorá mala byť uhradená kupujúcim predávajúcemu na účet do 30.11.2010.

Podľa vyjadrenia žalovaného, finančné prostriedky, ktoré boli zaslané dňa 1.2.2010 na jeho účet očakával s tým, že sa jedná o čiastočne splnenie jeho pohľadávky voči Y. O. z nájmu. Konkrétne ide o nájom za mesiace november 2009 až august 2010 t.j. za 10 mesiacov po 500,- eur a zmluvnú pokutu vo výške 10 000,- eur. Následne uviedol, že za obdobie od septembra 2009 do augusta 2010 Y. O. zaplatil nájomné v hotovosti v mesiacoch september a október 2009 spolu vo výške 1 300,- eur. Za uvedené obdobie dlh na nájomnom tak predstavoval sumu 8 300,- eur. Následne menovaný zaplatil ešte sumu 1 500,- eur v marci 2010 a sumu 1 800,- eur v mesiaci marec 2010 a dlh tak predstavuje sumu 5 000,- eur.

Y. O., s ktorým žalovaný uvedené zmluvy uzatvoril mal žalovanému telefonicky oznámiť platbu vo výške 15 000,- eur, ktorá mala byť zaslaná na účet žalovaného inou ním nemenovanou osobou. Vypočutý svedok Y. O. túto skutočnosť poprel, uviedol, že všetky záväzky voči žalovanému splnil a nie je mu nič dlžný. Súdu predložil aj svoje prehlásenie, že v roku 2009, 2010 nemal a ani v súčasnej dobe nemá žiadnu pohľadávku voči žalobkyni a že so žalobkyňou neuzavrel ústnu ani písomnú dohodu, na základe ktorej by táto od neho prevzala nejaký záväzok resp. by k záväzku pristúpila.

Žalovaný predložil súdu výpisy z jeho účtu číslo XXXXXXXX/5200, na ktorý boli vykonané vklady Y. O. dňa 21.10.2009 vo výške 10 000,- eur, dňa 16.3.2010 vo výške 1500,- eur a dňa 1.4.2010 vo výške 1 800,- eur. Podľa uvedeného výpisu z účtu žalovaného predloženého OTP Bankou za obdobie od 1.9.2009 do 31.8.2010 na tento účet boli Y. O. poukázané tieto platby:

- dňa 21.10.2009 suma 10 000,- eur,
- dňa 18.11.2009 suma 500,- eur,
- dňa 16.3.2010 suma 1 500,- eur,
- dňa 1.4.2010 suma 1 800,- eur.

Okrem uvedených platieb podľa výpovede žalovaného aj svedka Y. O. žalovanému v hotovosti uhradil nájomné za mesiac september 2009 vo výške 800,- eur a za mesiac október vo výške 500,- eur.

Podľa Y. O. žalovanému bolo uhrádzané nájomné vo výške 300,- eur mesačne v hotovosti bez písomného potvrdenia. Na základe oboch kúpnych zmlúv zaplatil žalovanému celkove sumu 30 000,- eur a to 10 000,- eur ako zálohu na kúpnu cenu v hotovosti pri podpise nájomnej zmluvy, 10 000,- eur v hotovosti asi 3-4 dni pred podpisom notárskej zápisnice, čo bolo aj v nej uvedené a ďalších 10 000,- eur v októbri 2009 priamo na účet.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Ro/9/2013 bolo zistené, že dňa 18.1.2013 podal žalovaný na tunajšom súde návrh na začatie konania o zaplatenie istiny 15 000,- eur s príslušenstvom proti Y. O.. Časť žalovanej istiny požadoval titulom zmluvnej pokuty podľa zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 26.10.2009 a časť vo výške 5 000,- eur titulom nájomného na základe nájomných zmlúv zo dňa 5.9.2009 s dohodnutou výškou nájomného 800,- eur mesačne. Konanie bolo ukončené uznesením zo dňa 20.3.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2013 a ktorým bolo konanie zastavené v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku z návrhu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným žalobkyňi, ku ktorému došlo plnením bez právneho dôvodu. O plnenie bez právneho dôvodu ide okrem iného tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval. O takéto bezdôvodné obohatenie ide aj vtedy, ak niekto poskytol omylom plnenie inému, voči ktorému nebol v žiadnom právnom vzťahu.

Žalobkyňa tvrdila, že sumu 15 000,- eur zaslala žalovanému na jeho účet omylom, keď svoje finančné prostriedky chcela previesť na svoj úverový účet za účelom zaplatenia mimoriadnej splátky jej úveru. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa čerpala z OTP Banky hypotekárny úver a tiež to, že ku dňu prevodu finančných prostriedkov úver nebol splatený. Taktiež bolo preukázané, že na základe zmluvy mohla žalobkyňa úver resp. jeho časť splatiť vo forme mimoriadnej splátky, kedy finančné prostriedky mala mať na svojom účte. Žalobkyňa nepreukázala, že pred prevodom finančných prostriedkov požiadala banku písomne tak, ako je to uvedené v úverovej zmluve o možnosť úhrady mimoriadnej splátky. Táto skutočnosť však ešte sama osebe neznamená, že žalobkyňa tento zámer nemala, keďže o mimoriadnu splátku mohla požiadať aj po prevode finančných prostriedkov na jej účet, k čomu ale už nedošlo. Čo sa týka sumy 15 000,- eur, podľa tvrdenia žalobkyne sa jednalo o výlučne jej finančné prostriedky, ktoré mala k dispozícii z jej podnikania na základe živnostenského oprávnenia. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa vykonávala podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia a že z tejto činnosti mala v roku 2009 zisk vo výške cca 20 000,- eur. Sumu 15 000,- eur dňa 1.2.2010 však vybrala z účtu spoločnosti R.. Ide o spoločnosť, ktorej v tom čase bola jedinou majiteľkou. Predložením pokladničných dokladov bolo zistené, že suma 15 000,- eur bola na účet spoločnosti vložená ako finančná výpomoc žalobkyňou a teda z uvedeného dôvodu bola vyberaná práve z tohto účtu. Zo strany žalobkyne boli predložené len kópie uvedených pokladničných dokladov, preto súd rešpektoval návrh žalovaného a vyzval spoločnosť R., ako aj žalobkyňu na predloženie všetkých účtovných dokladov spoločnosti za obdobie rokov 2008 až 2010. Napriek tomu tieto doklady neboli súdu predložené zo strany terajšej konateľky spoločnosti, ani zo strany žalobkyne. V tomto smere súd zamietol opätovný návrh žalovaného na vyžiadanie účtovných dokladov spoločnosti R., ako aj návrh na vyžiadanie správy od terajšej konateľky spoločnosti k dôvodu, pre ktorý nemá k dispozícii uvedené doklady a kde sa tieto nachádzajú. Uvedené súd považoval za duplicitné vykonávanie dokazovania vzhľadom na vyjadrenie konateľky spoločnosti, ktoré sa už v spise nachádzalo, ako aj vyjadrenie žalobkyne a vyžiadanie daňových priznaní a výkazov z daňového úradu. Napriek tejto skutočnosti, že účtovné doklady spoločnosti R. predložené neboli, súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní, keď preukázala, že finančné prostriedky vo výške 15 000,- eur boli jej finančnými prostriedkami, ktoré získala podnikaním na základe živnostenského oprávnenia. Zo strany žalovaného v konaní nebol preukázaný opak. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného o tom, že finančné prostriedky patrili spoločnosti R., táto v roku 2009 a 2010 nevykazovala zisk, ani spojitosť Y. O. s uvedenou spoločnosťou. Žalobkyňa nepoprela, že sa s Y. O. pozná, podľa jej vyjadrenia, ako aj vyjadrenia svedka boli naposledy v kontakte v roku 2009 v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou na základe živnostenského oprávnenia. Žiaden záväzkový vzťah medzi nimi však v konaní preukázaný nebol.

Podľa tvrdenia oboch účastníkov žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému nebola v žiadnom právnom vzťahu, nemala voči nemu žiadne záväzky. Skutočnosť, že žalobkyňa nebola v žiadnom právnom vzťahu so žalovaným, ktorý by zdôvodňoval poskytnutie finančných prostriedkov žalobkyňou žalovanému potvrdil aj žalovaný. V konaní nebolo preukázané, aby žalobkyňa mala k dispozícii číslo účtu žalovaného, na ktorý vložila sumu 15 000,- eur. Žalobkyňa túto skutočnosť poprela a to, aby číslo účtu žalovaného jej poskytol vypočutý svedok Y. O. sa nepodarilo preukázať ani výsluchom menovaného svedka.

Žalovaný v konaní ani netvrdil, že sumu 15 000,- eur, ktorá bola poukázaná na jeho účet, prijal ako plnenie záväzku voči nemu zo strany žalobkyne, ale podľa jeho tvrdenia malo ísť o plnenie záväzku voči jeho osobe zo strany Y. O.. Tento záväzok mal vzniknúť na základe nájomných zmlúv a zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. V konaní žalovaný preukázal existenciu právnom vzťahu medzi ním a Y. O.. Nebolo sporné, že medzi nimi bola uzatvorená nájomná zmluva a zmluva o budúcej kúpnej zmluve. Na základe týchto zmlúv mal Y. O. zaplatiť žalovanému, podľa jeho tvrdenia, presne sumu 15 000,- eur z čoho 5 000,- eur malo predstavovať nájomné a suma 10 000,- eur zmluvnú pokutu.

Obe vyššie uvedené zmluvy t.j. nájomná aj zmluva o budúcej kúpnej zmluve sa týkali nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Spornou v konaní bola výška nájomného dohodnutá medzi žalovaným, ktorý uvádzal dohodnuté nájomné vo výške 800,- eur mesačne, kým svedok ako nájomca nájomné vo výške 300,- eur mesačne. Žalovaný predložil dve písomne vyhotovené nájomné zmluvy napísané v ten istý deň. Nájomná zmluva s dohodnutým nájomným 300,- eur mesačne bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, kým druhá zmluva s dohodnutým nájomným 500,- eur mesačne podpísaná zmluvnými stranami nebola. Vypočutý svedok Y. O. poprel uzavretie nájomnej zmluvy s nájomným vo výške 500,- eur mesačne. Občiansky zákonník pre platnosť nájomnej zmluvy nepredpisuje žiadnu formu. Možno ju teda uzavrieť v rôznej forme, prejavy vôle smerujúce k uzavretiu nájomnej zmluvy musia byť však urobené spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť o tom, čo chceli účastníci konania prejať (§ 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd vzal za preukázané uzavretie nájomnej zmluvy medzi žalovaným a vypočutým svedkom s dohodnutým nájomným vo výške 300,- eur mesačne. Zo strany žalovaného nebolo v konaní preukázané, že vôľou zmluvných strán pri uzavretí nájomnej zmluvy bolo dohodnúť nájomné vo výške 800,- eur mesačne a v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia. V tomto smere iba samotné tvrdenie žalovaného (svedok túto skutočnosť poprel) o dohodnutej výške nájomného nepostačuje a neumožňuje záver o zhodne prejavenej vôli prenajímateľa a nájomcu.

Dlžné nájomné vo výške 5 000,- eur žalovaný požadoval za obdobie mesiacov september 2009 až august 2010 t.j. obdobie 12 mesiacov, počas ktorého mu mal svedok zaplatiť nájomné za september 2009 vo výške 800,- eur, za október 2009 vo výške 500,- eur, v marci 2010 vo výške 1 500,- eur a v apríli 2010 vo výške 1 800,- eur t.j. spolu sumu 4 600,- eur. Pri mesačnom nájomnom 800,- eur za obdobie 12 mesiacov mal zaplatiť spolu sumu 9 600,- eur a teda dlh predstavuje 5 000,- eur. Vzhľadom na nepreukázanie výšky nájomného 800,- eur mesačne a na to, že v konaní bola preukázaná výška nájomného len v sume 300,- eur mesačne, nájomné za obdobie 12 mesiacov by predstavovalo sumu spolu 3 600,- eur. Dokazovaním bolo preukázané, že Y. O. zaplatil žalovanému okrem už uvedených súm aj sumu 500,- eur a to v novembri 2009 na účet žalovaného, spolu tak zaplatil sumu 5 100,- eur, čo predstavuje nájomné vo výške po 300,- eur za obdobie 17 mesiacov a teda súd má za to, že nájomné zo strany Y. O. bolo žalovanému za obdobie, za ktoré mal vzniknúť dlh podľa žalovaného, uhradené a preto súd záväzok zo strany Y. O. voči žalovanému titulom nájomného nepovažoval za preukázaný.

Ďalej súd mal za preukázané z listinných dôkazov, že okrem vyššie uvedených súm, Y. O. uhradil žalovanému dvakrát sumu po 10 000,- eur. Uvedené vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, podľa ktorého bola menovaným žalovanému zaplatená suma 10 000,- eur dňa 21.10.2009 prevodom na účet a zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, podľa ktorej pred podpisom zmluvy bola žalovanému vyplatená suma 10 000,- eur v hotovosti do rúk predávajúceho. Táto suma, podľa uzavretej zmluvy predstavovala prvú splátku kúpnej ceny. Pokiaľ sa jedná o ďalšiu sumu 10 000,- eur, ktorá bola žalovanému uhradená, nebol preukázaný dôvod jej úhrady. K predaju nehnuteľnosti žalovaného svedkovi v konečnom dôsledku nedošlo a preto ponechaním si tejto sumy zo strany žalovaného bez právneho dôvodu by na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie. Na základe uvedeného tak v konaní nebola preukázaná ani existencia splatného záväzku Y. O. vo vzťahu k žalovanému vo výške 10 000,- eur.

Pokiaľ by aj zo strany žalovaného bola v konaní preukázaná existencia splatného záväzku zo strany Y. O. voči žalovanému, je potrebné konštatovať, že nebola preukázaná dohoda medzi žalobkyňou a Y. O., že žalobkyňa splní jeho záväzok voči žalovanému. Žalobkyňa, ako aj vypočutý svedok túto skutočnosť popreli a sám žalovaný uviedol, že nevedel kto konkrétne mu má ním požadovanú sumu zaslať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o výške dohodnutého nájomného, o existencii splatného záväzku Y. O. voči jeho osobe, ani dohodu žalobkyne s Y. O. o tom, že splní dlh za neho. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech.

Poukazujúc na uvedené, najmä na to, že v konaní bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobkyne a na to, že v konaní nebol preukázaný záväzok Y. O. voči žalovanému a to, aby žalobkyňa mala plniť

žalovanému za Y. O., má súd za to, že v danej veci sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného z bezdôvodného obohatenia a preto žalobný návrh bol podaný dôvodne. Na základe to bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 15 000,- eur.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania svoj návrh späť, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Zo strany žalobkyne bol návrh v časti týkajúcej sa žalovaných úrokov z omeškania zo sumy 15 000,- eur vo výške 9,25 % ročne za obdobie od 2.6.2011 do 2.8.2011 vzatý späť. Žalovaný so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasil a preto konanie súd podľa § 96 O.s.p. v uvedenej časti zastavil.

Zmeneným návrhom sa žalobkyňa domáhala priznania úrokov z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 15 000,- eur od 3.8.2011 do zaplatenia. Zmenu žalobného petitu, ktorá sa týkala len výšky požadovaného úroku z omeškania súd podľa § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil uznesením zo dňa 13.4.2015, ktoré bolo vyhlásené za prítomnosti oboch právnych zástupcov účastníkov konania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase omeškania žalovaného, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroky z omeškania boli žalobkyni priznané v zmysle citovaného ustanovenia poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. v znení platnom v čase omeškania žalovaného z priznanej sumy 15 000,- eur. Úroky z omeškania boli žalobkyni priznané od 3.8.2011 t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení platobného rozkazu v tejto veci žalovanému, ktorý prevzal platobný rozkaz dňa 2.8.2011. Žalovanej sumy sa žalobkyňa domáhala titulom bezdôvodného obohatenia, pri nároku na vydanie ktorého nie je v Občianskom zákonníku vymedzený čas plnenia. Poukazujúc na ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie je ten, kto sa bezdôvodne obohatil povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadala o splnenie. Žalobkyňa nepreukázala doručenie výzvy na plnenie zo dňa 3.5.2011 žalovanému a preto za výzvu je potrebné považovať doručenie žalobného návrhu. Ten bol žalovanému doručený spolu s platobným rozkazom dňa 2.8.2011. Výška úrokov z omeškania bola určená o osem percentuálnych bodov vyššia ako úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá v tom čase predstavovala 1 %.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa úspešnosti v spore. Trovy boli priznané žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná a pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 900,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 2 637,04 eur.

Trovy právneho zastúpenia boli určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Hodnota jedného úkonu právnej pomoci bola určená podľa § 10 ods. 1 uvádzanej vyhlášky z hodnoty sporu t.j. sumy 15 000,- eur vo

výške 320,34 eur. Trovy právneho zastúpenia boli priznané za 10 úkonov právnej pomoci, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to:

- prevzatie a prípravu zastupovania dňa 27.6.2011 (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v znení do 30.6.2013)
 - podanie žalobného návrhu dňa 27.6.2011 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky v znení do 30.6.2013)
 - účasť na pojednávaní dňa 19.10.2011 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení do 30.6.2013)
 - účasť na pojednávaní dňa 20.12.2011 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení do 30.6.2013)
 - účasť na pojednávaní dňa 13.6.2012 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení do 30.6.2013)
 - vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu vo veci samej zo dňa 17.9.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky v znení do 30.6.2013)
 - účasť na pojednávaní dňa 27.11.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky v platnom znení)
 - účasť na pojednávaní dňa 5.5.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky v platnom znení)
 - účasť na pojednávaní dňa 16.2.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky v platnom znení)
 - účasť na pojednávaní dňa 13.4.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky v platnom znení)
- po 320,34 eur za jeden úkon t.j. spolu odmena vo výške 3 203,40 eur.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z tiež z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky za:

- štyri úkony v roku 2011 po 7,41 eur t.j. 29,64 eur,
 - dva úkony v roku 2012 vo výške po 7,63 eura t.j. 15,26 eur,
 - jeden úkon v roku 2013 vo výške 7,81 eur,
 - jeden úkon v roku 2014 vo výške 8,04 eur,
 - dva úkony v roku 2015 po 8,39 eur, t.j. 16,78 eur
- t.j. spolu režijný paušál vo výške 77,53 eur.

Právnomu zástupcovi žalovaného bolo podľa § 15 písm. a/ uvedenej vyhlášky priznané cestovné za sedem ciest na pojednávania Považská Bystrica - Spišská Nová Ves a späť:

- dňa 19.10.2011 pri spotrebe 7,8 l/100km, cene pohonných hmôt 1,35 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 115,90 eur,
 - dňa 20.12.2011 pri spotrebe 6,3 l/100km, cene pohonných hmôt 1,392 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 108,82 eur,
 - dňa 13.6.2012 pri spotrebe 6,3 l/100km, cene pohonných hmôt 1,414 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 109,38 eur,
 - dňa 27.11.2013 pri spotrebe 6,3 l/100km, cene pohonných hmôt 1,363 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 108,07 eur,
 - dňa 5.5.2014 pri spotrebe 6,3 l/100km, cene pohonných hmôt 1,362 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 108,05 eur,
 - dňa 16.2.2015 pri spotrebe 6,3 l/100km, cene pohonných hmôt 1,117 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 101,84 eur,
 - dňa 13.4.2015 pri spotrebe 6,3 l/100km, cene pohonných hmôt 1,190 eur, počte kilometrov za jednu cestu 402 a pevnej sadzbe 0,183 eur vo výške 103,69 eur,
- t.j. spolu cestovné vo výške 755,75 eur.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky má právny zástupca nárok na náhradu straty času za cesty na pojednávania na tunajšom súde t.j. cestu Považská Bystrica - Spišská Nová Ves a späť v trvaní 6 polhodín a to za:

- dve cesty v roku 2011 po 12,35 eur t.j. 74,10 krát dva t.j. 148,20 eur,
 - jednu cestu v roku 2012 po 12,71 eur t.j. 76,26 eur,
 - jednu cestu v roku 2013 po 13,01 eur t.j. 78,06 eur,
 - jednu cestu v roku 2014 po 13,40 eur t.j. 80,40 eur,
 - dve cesty v roku 2015 po 13,98 eur t.j. 83,88 eur krát dva t.j. 167,76 eur,
- t.j. spolu náhrada straty času činí 550,68 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 4 587,36 eur (3 203,40 eur odmena plus 77,53 eur režijný paušál plus 755,75 eur cestovné plus 550,68 eur náhrada straty času). K uvedenej sume bola pripočítaná suma 917,47 eur. Ide o 20 % z trov právneho zastúpenia t.j. zo sumy 4 587,36 eur. Trovy právneho zastúpenia žalovaného tak spolu predstavujú sumu 5 504,83 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.